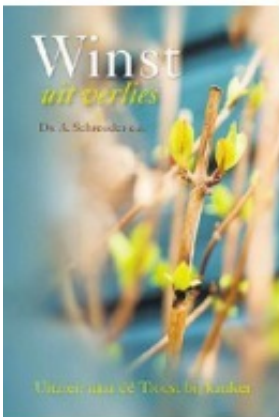

Troost bij kanker

Betrokkenheid en machteloosheid vechten voortdurend om de voorrang bij de naasten van een ernstig zieke.

*Winst uit verlies.
Uitzien naar dé Troost
bij kanker, ds. A.
Schreuder e.a.; uitg.
De Banier, Apeldoorn,
2015; ISBN 978 94
6278 329 4; 156 blz.;
€ 14,95.*

tekst ds. J. Belder beeld iStock

Schrijven over kanker –over de belevingskant ervan– is een hachelijke onderneming. Schier onmogelijk voor buitenstaanders.

De auteurs van "Winst uit verlies" zijn geen buitenstaanders. Ze hielden allen een referaat op contactdagen van de Stichting Winstuitverlies. In het boek "Winst uit verlies. Uitzien naar dé Troost bij kanker" zijn die gebundeld, zodat ze voor een breed publiek toegankelijk zijn.

Het spits wordt afgebeten door ds. A. Schreuder (Gereformeerde Gemeenten), jarenlang praktiserend arts. Zijn echtgenote overleed aan de gevolgen van kanker. Hij brengt de impact van deze ernstige ziekte heel dichtbij. Wat de naasten betreft: betrokkenheid en machteloosheid vechten voortdurend om de

voorrang. Zieken moeten zich – waar nodig– rekenschap geven van hun mateloze informatiehonger. Wat levert het uiteindelijk op? Gewaagd, maar terecht, is de vraag of we ons niet op krampachtige wijze vastklampen aan het leven.

Bij dr. P. C. Hoek (Hersteld Hervormde Kerk) werd in 2004 lymfeklierkanker vastgesteld. We bevinden ons altijd in de schaduw van de dood, ook gezonde mensen, zegt hij, die zelf als door een wonder genas. Aan praktische pastorale vingervijzingen ontbreekt het in deze en andere bijdragen niet. Hoe gemakkelijk vermoeien gezonde mensen de zieken met prietpraat, met lege, holle woorden en erger. Niet iedereen kan luisteren. Ook is het goed om te weten dat chemokuren het karakter kunnen beïnvloeden, zeker voor degenen in nabije de omgeving van de zieke.

De echtgenote van ds. W. Silfhout (GG) werd ziek en genas. Niettemin blijft de spanning. Iedere controle weer. De angst dat de ziekte terugkeert heeft weinig aanmoediging nodig. Het dagelijks moeten slikken van medicijnen houdt het besef levend hoe kwetsbaar een breekbaar mens is.

Ds. L. Terlouw (GG), jarenlang pastoraal verzorger van verpleeghuis Salem in Ridderkerk, maakt terecht onderscheid tussen naast of in het bed zijn. Hoe anders wordt ziekte als die onszelf treft.

De Puttense PKN-predikant ds. L. de Wit schrijft als vader van een kind met kanker. Er werd geworsteld met, en vastgeklampt aan God in de diepte. Het gedicht van dochter Martine, die wonderlijk herstellen mocht, is een treffende afsluiting van zijn bijdrage.

GG-predikant ds. A. J. de Waard werd getroffen door een hartstilstand en ongeneeslijk ziek. Hij vertelt veel bewuster te zijn gaan leven. Ook een dominee is mens, een zondaar en buiten Christus en Gods genade verloren. Openhartig schrijft hij over het nut van psychische ondersteuning naast geestelijke steun.

Prof. dr. T. M. Hofman van de Christelijke Gereformeerde Kerken steekt in bij Hizkia's ziekte en genezing. Waar bleef Hizkia met dat laatste? Terecht vraagt hij ook aandacht voor de alleenstaanden en alleengaanden die met ernstige ziekte te maken krijgen.

En hoe kijken we naar het ontluisterde lichaam? Zieken moeten beschermd worden tegen opdringerige, domme bezoekers. Zeker tegen 'ramptoeristen'. Soms moeten ze ook beschermd worden tegen zichzelf. Tegen fixatie op hun ziekte om niet in een isolement te raken en te vereenzamen. Kanker kan ook relaties onder spanning zetten.

Ds. A. Schot (GG) is dan wel niet ervaringsdeskundig in strikte zin, maar wel vanuit het pastoraat. Hij schrijft dat ziekte een dermate groot beslag op ons kan leggen dat het geestelijke erbij inschiet. Ook kan het zijn dat er nadien weer op oude voet verder wordt geleefd. Dan is er geen winst uit verlies.

PKN-predikant ds. M. Goudriaan sluit de rij met artikel 13 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis. „Wat geloof ik van Gods voorzienigheid?” Dat is lastige materie. Eigenlijk een onmogelijk onderwerp als we er buiten het geloof over spreken. Al snel gaan we filosoferen en verdrinken we in een zompig moeras. Het gaat erom dat we terecht komen bij het troostaspect van dit geloofsstuk, net als de opsteller ervan, Guido de Brès, die als opgejaagd wild de marteldood stierf.

De rode lijn in alle bijdragen is: winst uit verlies. Wanneer daar sprake van is, zijn we met recht gezegende mensen. Dan haken we aan bij de belijdenis van zondag 1 uit de Heidelbergse Catechismus.

© Reformatorisch Dagblad | Pagina 16 | 13 oktober 2015